

копясанieto на нашій съ него договоръ и ные ще паднемъ въ ржцѣтъ на единъ своенравенъ деспотъ, на таквызъ безсовѣстны мжчители! Това ли ся очякваше отъ дарѣтъ на свободжтж на нашитѣ освободители? Тѣзи пълномощия тѣ ни заробихж изново; този прѣвратъ, той ни зарови и закона! Какъ ли Россия съизволи и съдѣйствува да ся извърши този смъртоносенъ прѣвратъ! Защо ли още продължава да поддържа тѣзи убийственны пълномощия! Да ли съсъ тѣхъ мысли крѣпки и силны да ны направи, марны и благоразумны да ны види?

— Защо натяквате на Россіѣж. Вы сте си самы виновны на всичко. Вы прѣдизвикахте прѣвратѣтъ; не Россия, а вашето Велико Народно Събрание въ Свѣщовъ, то поиска да тури въ ржцѣтъ на князя всякжтж власть, то му даде и пълномощията въ името на народа; Россия е длжна да подкрѣпи волята и желанията на освобожденый отъ неѣж народъ.

— И вы, генералъ и вы можете да ся ссылавате на това позорно събытие, на този вашъ опытъ за Испанско проуниця-мента въ Българіѣж, косто служи по-вече за срамъ на вашіжтж полигикж отъ колкото на нашіжтж немощ и слабостъ? Ако бѣше да говоріж за това, азъ имаше много нѣщо да кажіж; сега толкозь само могж да рекж: не бжди волята на Россіѣж и нейното съдѣйствие, прѣвратъ нѣмаше да стане и България нѣмаше да испадне въ таквози нещастие. Не могж да кажіж и не казвамъ, че Россіѣж направи това отъ зломыслие къмъ насъ; но за нашіж злочестинж Россия ся отнесе много леко въ този въпросъ, не вникнж както трѣбаше въ състоянието на работитѣ, а просто повѣрва на князя, повѣрва на доноситѣ на подкупенный отъ него свой агентъ, несвѣсникѣтъ .ишина, и тѣй ся създаде това неспосно положение. Главната роля, въ жалостнжтж драмж на прѣвратѣтъ, ся игра и изигра, както всякога, за нещастие на Българіѣж, отъ еднж цареградскж герзнина. Ншій гласъ и тогазь както и сега, бѣше слабъ и неможлише да достигне до прѣстольтъ на негово Имп. Величество, около него ся бѣше образувало вече прѣвратно мнѣние и прѣвратѣтъ станж. Но врѣме е да ся разбыстрятъ работитѣ и да ся види какъ да ся излѣзе отъ това гыбелно положение.

— Та на ли за това ся и стараемъ ный сега.

Азъ поклатихъ главж и ся умълчяхъ.

— Развѣ вы невѣрвате, че азъ съмъ проведенъ тука отъ Государя Императора за да устройж разстроѣннжтж вашіж странж?